

تعریف:

بلوک قلبی عبارت است از یک اختلال پایدار (خفیف یا شدید) در انتقال پیام الکتریکی بین دهلیزها (اتاقک های بالایی) و بطن ها (اتاقک های پایینی) قلب.

در این حالت، هماهنگی بین انقباضات دهلیزها و بطن ها از بین می رود. کنترل ضربان قلب به طور طبیعی انجام نخواهد گرفت و ضربان ساز موجود در دیواره مشترک بطن ها که در حالت طبیعی خفته است، شروع به کار خواهد کرد و سیستم الکتریکی بطن ها را به راه خواهد انداخت.

بلوک قلبی در هر سنی اتفاق خواهد افتاد اما در مردان بالای ۴۰ سال و خانم ها پس از یائسگی شایع تر است.

علائم شایع:

۱- گاهی تشنج ۲- کندی و نامنظمی ضربان قلب
۳- از دست دادن ناگهانی هوشیاری ۴- حملات منگی، ضعف، گیجی، احساس سبکی در سر، ناراحتی در قفسه سینه ۵- در موارد خفیف تر گاهی بدون علامت است.

علل بیماری:

۱- ناهنجاری مادرزادی قلب ۲- مصرف بیش از حد داروهای قلبی عروقی ۳- بیماری سرخرگ های قلبی (تنگ شدن سرخرگ ها در اثر رسوب چربی)
عوامل افزایش دهنده خطر:

۱- استرس

۲- رژیم غذایی نامناسب (پرچرب و پرنمک)

۳- چاقی

۴- مصرف دخانیات (خصوصاً سیگار و قلیان)

۵- دیابت

۶- بالا بودن فشار خون

۷- مصرف بعضی از داروها (قلبی عروقی)

۸- بیماری قلبی، نارسایی احتقانی قلب یا بیماری

دریچه ای قلب



پیشگیری:

۱- عدم مصرف دخانیات

۲- انجام ورزش به طور منظم (نظر پزشک خود را در

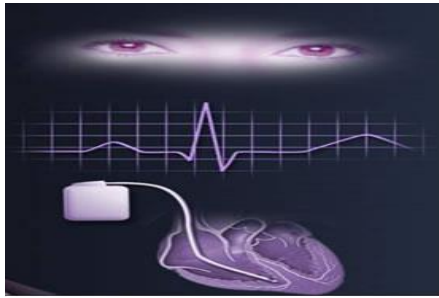
این مورد پرسیده و با موافقت وی یک برنامه منظم

ورزشی را آغاز کنید، پیاده روی ایده آل است.)

۳- رژیم غذایی کم چرب و کم نمک (از مصرف الکل

جداً خودداری کنید، الکل باعث مهار ضربان قلب می

شود



درمان:

۱- درمان دارویی ۲- گاهی جراحی (کاشتن یک

دستگاه ضربان ساز مصنوعی)

بررسی های تشخیصی:

استفاده از دستگاه هولتر برای سنجش فعالیت

الکتریکی قلب که به وسیله ی آن می توان اختلالات

ضربان قلب را از یک روز تا دوهفته را مورد بررسی

قرار داد. این دستگاه به مدت ۱۲-۲۴ ساعت به بیمار

متصل می شود و ضربان قلب وی را ثبت می کند.



توجه:

❖ در صورت بروز هر بیماری به پزشک مراجعه

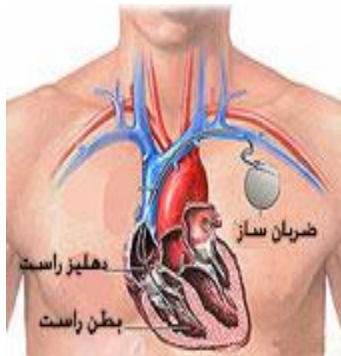
نموده و از مصرف هرگونه دارو بدون تجویز

پزشک خودداری کنید.

دقت شود که داروها باید در زمان مقرر مصرف

شود (برای جلوگیری از مسمومیت دارویی).

بلوک قلبی



تهیه و تنظیم: واحد آموزش بیمارستان

بهار 95

در صورتی که دارویی استفاده میشود که بر ضربان قلب موثر است مانند: دیگوکسین، اتنولول، متوپرولول، کارودیلول، وراپامیل و دیلتیازم) بایستی ضربان قلب در فواصل مصرف دارو اندازه گیری شود و در صورتیکه ضربان قلب کمتر از ۵۰ در دقیقه باشد بهتر است دارو مصرف نشود و ترجیحا "بپزشک تماس گرفته شود تا در صورت نیاز میزان مصرف دارو کاهش داده شود .

برای چک کردن میزان دریافت کافی دارو می توانید قبل از مصرف دارو ضربان قلب خود را چک کرده و پس از مصرف دارو به مدت ۶ دقیقه راه رفته و سپس برای بار دوم ضربان قلب خود را چک کنید، در صورت مشاهده موارد غیر طبیعی پزشک را در جریان قرار دهید.

منابع:

پرستاری بیماری های داخلی جراحی برونز - سودارت ۲۰۰۹
آموزش به بیمار و خانواده تالیف و گردآوری: فاطمه غفاری -
زهرافتوکیان

